

Miškovi to netreba hovoriť dva razy. Okamžite uháňa do detskej izby a vracia sa s plnou hrstou panáčikov. Je poriadne zvedavý!

Mamička pevne pridržiava gymnastickú loptu, aby sa nekotúľala, a Miško na ňu stavia jedného panáčika za druhým.

„Jeden, dva, tri,“ počíta s ním mamička. Prvých panáčikov postavil na loptu bez problémov. Potom je to už čoraz ťažšie.

„Štyri, päť, šesť, sedem,“ pokračuje mamička v počítaní. Napriek Miškovmu obrovskému úsiliu siedmy panáčik už na lopte nechce zostať stáť a stále padá na zem. Miško je sklamaný.

„To nič, teraz sme si ukázali, že na väčšiu loptu sa zmestí viac panáčikov. A zemeguľa je oveľa, oveľa väčšia ako gymnastická lopta,“ upokojuje ho mamička. Vzápätí sa postaví a odíde do kuchyne.

Ktovie, čo má za lubom teraz, pomyslí si Miško napäto.

Keď sa po chvíli mamička vráti, v ruke má vrečko ryže.

„Ešte nie som hladný,“ vyhlási Miško. Oveľa radšej by vypátral, či je Zem naozaj guľatá.

„Neboj sa,“ pobavene sa usmeje mamička. „Mám v pláne niečo iné.“

Veľmi opatrne nasype ryžu na gymnastickú loptu. Zrníčok je tak veľa, že ich Miško nevie spočítať. Urobila to tak jemne a opatrne, že ani jedno zrnko nespadlo na podlahu.

„Vidíš?“ povie mamička. „Keď si predstavíme, že každé zrníčok znázorňuje jedného človeka, tak sa nás na Zem vojde už celkom dosť. No v skutočnosti je Zem oveľa, oveľa väčšia ako táto lopta a ľudia sú v porovnaní s ňou oveľa, oveľa menší ako tieto ryžové zrnká.“

Miško zamyslene hľadá na mamičkinu gymnastickú loptu.

„A kde žijeme my?“

Mamička ukáže na vrch lopty. „Približne tu hore, kde sú nasypané zrnká ryže, leží severný pól, a tu dole, kde sa lopta dotýka podlahy, je zase južný pól,“ vysvetľuje a zároveň posúva prst od severného pólu k južnému. Potom posúva prst naspäť nahor, takmer až k severnému pólu. „Približne tu,“ povie.

„My žijeme tu?“ ubezpečuje sa Miško a neveriacky krúti hlavou. „Tam sa predsa nijaká ryža neudrží! A ako je to s tučňákmi, ktoré žijú pri južnom póle? Ved' by všetky zo Zeme popadali!“

Mamička sa tajuplne usmeje. „Teoreticky áno,“ odvetí. „No len v prípade, že by tu nepôsobila tá čarovná sila.“

„Čarovná sila?“ zopakuje Miško. To znie napínavo!

Mamička prikývne a strčí do lopty tak, aby sa trochu odkotúľala.

„Teda!“ zvolá Miško. „Teraz všetka ryža popadala!“

„A kam spadla?“ opýta sa mamička.